

Olīvdārzā redzu

(Kunga Ciešanu apdziedājums)

Lielā Gavēņa poļu dziesma
"Ogrodzie oliwny"

I Andante

1. O - līv -dār -zā re -dzu ne -pa -ras -tu ai - nu, gu - ļot Kun -gu ze - mē lūg - ša - nā uz vai -ga.

2. Bi - ķe - ri no Tē -va rūg -to pie -ņemt spē - ji, un to lab -prā -tī - gi par mums u - pu -rē - ji.

3. Te - vi aiz -mir -su - ši, vie -nu at - stā -ju - ši, mā -cek -ļi bij` cie - šā mie -gā ie - gri -mu - ši.

4. Tā kā su -ņū bars tie Jē -zum vir -sū skrē - ja, svē -tās ro -kas, kā - jas cie -tām vir -vēm sē - ja.

5. Virs -pries -te - ra priek -šā Jē -zus stā -dīts ti - ka, ne -kriet -na -jos me - los at - zī - ties Tam li -ka.

6. Tad uz tie -sas na -mu aiz -ve -da no rī - ta; jū -du ciet -sir -dī - ba aug -stu vil - ni si - ta.

7. Ne - gri -bē -dams tie -sāt, He -ro -dam par prie -ku aiz -sū -tī - ja Jē - zu tā kā no -ziedz -nie -ku.

8. Ie -naid -nie -ki a - bi ta -gad kļu -va drau -gi. At -kal tie -sas na -mā Jē - zu ve -da sar -gi.

9. Pi -lāts pie -dā -vā - ja brī -vus laist uz svēt -kiem: Ba -ra -bu vai Jē - zu - iz -vē -lē -ties liek tiem.

10. Tad pie kau -na sta -ba Pi -lāts pa -vē -lē - ja stip -ri šaus -tīt Jē - zu plet -nēm iz -vē -lē -tām.

11. Šaus -tī -ša -nas mo -kas re -dzot, sirds var pār -plīst, kad no Svē -tās Mie - sas a -sins strau -mes iz -līst.

12. Vēl par maz bij` šaus -tīt, sāk aiz ma -tiem raus -tīt. Gal -vā ērk -šķu kro - ni ie -dzi -na ar bo -mi.

13. Iz -krop -ļo -to Jē -zu Pi -lāts ve -da ā -rā, rā -dī -ja: "Lūk, cil -vēks! Viņš ir jū -su va -rā!"

14. A -si -nis Vis -svē -tās pie -sau -cot pār se -vi, šaus -mī -gā -ko lās -tu, tau -ta, tu sev de -vi.

15. Sma -go krus -ta ko -ku Pes -tī -tā -jam li -ka nest uz nā -ves vie -tu, kaut Viņš daudz -reiz kri -ta.

1. Re - dzot ļau - žu vie - nal - dzī - bu, ju - ta bai - les, vien - tu - lī - bu,

2. Eņ - ģel` s Te - vi uz - ru - nā - ja, sma - gai cī - ņai stip - ri - nā - ja,

3. Ti - kai Jū - dass ne - gu - lē - ja, ka - ra - vī - rus at - vest spē - ja:

4. A - pus - tu - ļi bai - lēs bē - ga, tad, kad Jē - zu pro - jām ve - da.

5. Ap - me - lo - ja Jē - zu An -nass, nā - vi pie - sprie - da Tam Kai - fass.

6. Pa - gāns Pi - lāts uz - klau - sī - ja to, ko tau - ta pie - pra - sī - ja -

7. He - rods Vi - ņu ap - ņir - gā - ja, bal - tu ap - met - ni Tam klā - ja.

8. La - bi zi - not, ka bez vai - nas jū - du no - dots, Pi - lāts stā - jās

9. Pū - lis sa - kū - dī - tais sē - ca: "Žē - lo Ba - ra - bu," tas brē - ca.

10. Ben - des no - plē - sa Tam drē - bes, kau - nu da - rot Mie - sai Svē - tai.

11. Plet - nes svi - na lo - dēm ga - lā Mie - su ga - ba - liem plēš va - ļā.

12. Pur - pur` - ap - met - nī to se - dza, vai - gā splā - va, ļau - ni klie - dza:

13. Ta - ču pū - lis klie - dza ska - ļāk: "Sit To krus - tā, ne - laid va - ļā!"

14. Vi - sos lai - kos dau - dzās vie - tās ta - vas a - si - nis tiek lie - tas,

15. Tie - ko - ties ar Mā - ti Svē - tu, a - bas Sir - dis sāp - ju rē - tu

1. a - sins - svied - riem Mie - sa pār - klā - jās pa - tie - si.
 2. Jē - zus ļo - ti uz - traukts, nā - ves bai - ļu pār - ņemts.
 3. no - de - va caur skūp - stu Jē - zu vi - ņiem gūs - tā.
 4. Jē - zus vi - su no - dots, sa - gūs - tīts kā ļau - dars.
 5. Jē - zus ne - aiz - stā - vēts nā - vei ti - ka no - dots.
 6. Jē - zu iz - tau - jā - ja, bet Viņš ne - ru - nā - ja.
 7. Jē - zus, rup - ji pie - smiets, pro - jām ti - ka aiz - vests.
 8. Jē - zu vēl - reiz praš - ņāt: cil - vēks - Die - vu tie - sāt.
 9. Jū - du Ķē - niņš no - liegts, sa - vas tau - tas no - dots.
 10. Jē - zu ap - kau - no - tais, par mums pa - ze - mo - tais.
 11. A - sins peļ - ķes lie - las pa - li - ka uz ie - las.
 12. "A - ve, jū - du Ķē - niņ!" - kla - nī - jās līdz ze - mei.
 13. Pi - lāts no - tie - sā - ja, ro - kas no - maz - gā - ja.
 14. jo tu ap - zi - nī - gi Jē - zu no - kaut li - ki.
 15. Krus - ta ce - ļā sa - ņem - dau - dzus žē - lums pār - ņem.

II

16. Ļau - nie ka - ra - vī - ri Jē - zu stumj un grūs - ta. Kad vairs ne - spēj pa - iet, Sī - ma - nim liek krus - tu
 17. Da - žas līdz - jū - tī - gas sie - vie - tes tur bi - ja. Ve - ro - ni - ka Jē - zum vai - gu no - slau - cī - ja.
 18. Nes - dams krus - tu, sa - sniedz Kal - vā - ri - jas kal - nu. Jē - zum no - plēš drē - bes, da - ra lie - lu kau - nu.
 19. Pa - ze - mo - to Jē - zu iz - stiepj krus - ta ko - kā, a - sām nag - lām caur - dur Vi - ņa kā - jas, ro - kas.
 20. A - si - ņai - no krus - tu uz - slē - ju - šī aug - šā, jū - di zai - mo Jē - zu, to ar mē - lēm šaus - ta:
 21. Jē - zus lū - dza Tē - vu, cie - šot sāp - ju ga - rā: "Pie - dod vi - ņiem, jo tie ne - zi - na, ko da - ra!"
 22. Sāp - ju Mā - tei Jē - zus Jā - ni no - vē - lē - ja, rū - pē - ties par Mā - ti Jā - nim uz - ti - cē - ja.
 23. Sau - le ap - tum - šo - jās, gai - šā pus - dien - lai - kā, aiz - kars tem - plī plī - sa, ze - me sā - ka plai - sāt.
 24. De - vī - ta - jā stun - dā a - go - ni - jas brī - dī a - sais sāp - ju klie - dziens pār - plēš Jē - zus Sir - di:
 25. Re - dzot vi - su, dau - dzi Kris - tum ie - ti - cē - ja, grē - kus no - žē - lo - ja, a - sa - ras tie lē - ja.
 26. Ļau - da - riem pie krus - tiem kau - li lauz - ti ti - ka. Re - dzot Jē - zus nā - vi, Vi - ņu ne - aiz - ti - ka.
 27. No - ņem - tā no krus - ta Pes - tī - tā - ja Mie - sa Mā - tes klē - pī lik - ta žē - lu - mā pa - tie - sā.
 28. Kris - tus Mie - su Jā - zeps no A - ri - ma - te - jas, sau - lei rie - tot, āt - ri to ie - bal - za - mē - ja.
 29. Aiz - vē - la ar lie - lu kap - ak - me - ni a - lu. El - le stei - dzās svi - nēt Die - va Dē - la ga - lu.
 30. Jē - zus krus - ta nā - vi da - ba ap - rau - dā - ja. Sie - vie - tes uz ka - pu Vi - ņu svai - dīt gā - ja.

16. nest, lai ce - ļā ne - no - mir - tu, Gol - gā - tā lai krus - tā sis - tu.
 17. Viņš tās mī - ļi mie - ri - nā - ja, žē - lot grē - kus mu - di - nā - ja:
 18. At - kal at - ver ve - cās rē - tas, iz - plūst A - si - nis Vis - svē - tās.
 19. Mū - su grē - ki nag - lu vie - tā Jē - zu pie - sit krus - tā cie - tā.
 20. "Ja Tu e - si Dievs, kāp le - jā!" - pat uz krus - ta ļaun - dars smē - ja...
 21. Ot - rais ļaun - dars no - žē - lo - ja; Kris - tus vi - ņu ap - žē - lo - ja:
 22. "Sie - viet', lūk, tavs dēls," teic sā - pēs - mā - cek - lim: "Lūk, ta - va Mā - te!"
 23. Jē - zus ska - ļi sau - ca: "Mans Dievs, kā - dēļ at - stāts es - mu es viens?"
 24. "Tēvs, es ta - vās ro - kāš va - ru ta - gad at - dot sa - vu ga - ru!"
 25. Sar - dzes priekš - nieks ju - tās vai - nīgs: "Šis pa - tie - si bi - ja tais - nīgs!" -
 26. Kāds Tam sā - nu caur - durt spē - ja, a - sins, ū - dens iz - te - cē - ja.
 27. Dē - la nā - vi ap - rau - dā - ja, Jā - nis vi - ņu mie - ri - nā - ja.
 28. Tad uz jau - nu ka - pu ne - sa, ko reiz klin - tī sev viņš te - sa.
 29. Pi - lāts li - ka ka - pu sar - gāt nak - tī - die - nā sar - dzei bar - gai,
 30. Bet Kungs aug - šām - cel - sies spē - kā. Mā - cek - ļi būs lie - lā prie - kā.

16. El - le sma - gi strā - dā - Die - vam nā - vi gā - dā.
 17. "Ne - rau - diet par ma - ni, bet par grē - ku nā - vi!"
 18. Kris - tus Mie - su kai - lo ne - šķīs - tī - ba zai - mo.
 19. Nai - da ērk - šķu ļau - numš sma - gi gul - stās pār mums.
 20. Jē - zum krus - ta sā - pes sa - gā - dā - ja slā - pes.
 21. "Šo - dien pes - tīts bū - si, pa - ra - dī - zi gū - si!"
 22. Pie - pil - dī - jis Rak - stus, Jē - zus sau - ca: "Slāp - stu!"
 23. Vien - tu - lī - bas sā - pes de - dzi - na kā slā - pes.
 24. Gal - va no - slīd le - jā - el - le tri - um - fē - ja.
 25. tā viņš lie - ci - nā - ja tiem, kas pro - jām gā - ja.
 26. Dievs ar Jē - zus dzī - vi dzē - sa pa - rād - zī - mi.
 27. Sāp - ju zo - bens stip - ri caur - dū - ra Tās Sir - di.
 28. Tur To no - gul - dī - ja - Kun - gu ap - be - dī - ja.
 29. lai Viņš ne - tiek ā - rā, bet ir nā - ves va - rā.
 30. Pie - dod mū - su grē - kus, svē - tiem kļūt dod spē - kus!

Olīvdārzā redzu

(Kunga Ciešanu apdziedājums)

Andante

1. O - līv - dār - zā re - dzu ne - pa - ras - tu ai - nu, gu - ļot Kun - gu ze - mē lūg - ša - nā uz vai - ga.

1. Re - dzot ļau - žu vie - nal - dzī - bu, ju - ta bai - les, vien - tu - lī - bu, a - sins - svied - riem Mie - sa pār - klā - jās pa - tie - si.

2.

Bīķeri no Tēva rūgto pieņemt spēji
un to labprātīgi par mums upurēji.
Eņģel's Tevi uzrunāja,
smagai cīņai stiprināja.
Jēzus ļoti uztraukts,
nāves baiļu pārņemts.

3.

Tevi aizmirsuši, vienu atstājuši,
mācekļi bij' ciešā miegā iegrimuši.
Tikai Jūdass negulēja,
karavīrus atvest spēja:
nodeva caur skūpstu
Jēzu viņiem gūstā.

4.

Tā kā suņu bars tie Jēzum virsū skrēja,
svētās rokas, kājas cietām virvēm sēja.
Apustuļi bailēs bēga,
tad, kad Jēzu projām veda.
Jēzus, visu nodots,
sagūstīts kā ļaundars.

5.

Virspriestera priekšā Jēzus stādīts tika,
nekrietnajos melos atzīties Tam lika.
Apmeloja Jēzu Annass,
nāvi piesprieda Tam Kaifass.
Jēzus, neaizstāvēts,
nāvei tika nolemts.

6.

Tad uz tiesas namu aizveda no rīta;
jūdu cietsirdība augstu vilni sita.
Pagāns Pilāts uzklausa
to, ko tauta pieprasīja –
Jēzu iztaujāja,
bet Viņš nerunāja.

7.

Negribēdams tiesāt, Herodam par prieku
aizsūtīja Jēzu, tā kā noziedznieku.
Herods Viņu apņirgāja,
baltu apmetni Tam klāja.
Jēzus, rupji piesmiets,
projām tika aizvests.

8.

Ienaidnieki abi tagad kļuva draugi.
Atkal tiesas namā Jēzu veda sargi.
Labi zinot, ka bez vainas
jūdu nodots, Pilāts stājās
Jēzu vēlreiz prašņāt:
cilvēks – Dievu tiesāt.

9.

Pilāts piedāvāja brīvus laist uz svētkiem:
Barabu vai Jēzu – izvēlēties liek tiem.
Pūlis sakūdītais sēca:
"Žēlo Barabu," tas brēca.
Jūdu Ķēniņš noliegts,
savas tautas nodots.

10.

Tad pie kauna staba Pilāts pavēlēja
stipri šaustīt Jēzu pletnēm izvēlētām.
Bendes noplēsa Tam drēbes,
kaunu darot Miesai Svētai.
Jēzu, apkaunotais,
par mums pazemotais.

11.

Šaustīšanas moka redzot, sirds var pārplīst,
kad no Svētās Miesas asins straumes izlīst.
Pletnes svina lodēm galā
Miesu gabaliem plēš vaļā.
Asins peļķes lielas
palika uz ielas.

12.

Vēl par maz bij' šaustīt,
sāk aiz matiem rausīt.
Galvā ērkšķu kroni
iedzina ar bomi.
Purpur' apmetnī To sedza,
vaigā spļāva, ļauni kļiedza:
"Ave, jūdu Ķēniņ!" –
klanījās līdz zemei.

13.

Izkropļoto Jēzu Pilāts veda ārā,
rādīja: “Lūk, cilvēks! Viņš ir jūsu varā...”
Taču pūlis kļiedza skaļāk:
“Sit To krustā, nelaid vaļā!”
Pilāts notiesāja,
rokas nomazgāja.

14.

Asinis Vissvētās piesaucot pār sevi,
šausmīgāko lāstu, tauta, tu sev devi.
Visos laikos daudzās vietās
tavas asinis tiek lietas,
jo tu apzinīgi
Jēzu nokaut liki.

15.

Smago krusta koku Pestītājam lika
nest uz nāves vietu, kaut Viņš daudzreiz krita.
Tiekoties ar Māti Svētu,
abas Sirdis sāpju rētu
Krusta ceļā saņem –
daudzus žēlums pārņem.

16.

Ļaunie karavīri Jēzu stumj un grūsta.
Kad vairs nespēj paiet, Sīmanim liek krustu
nest, lai ceļā nenomirtu,
Golgātā lai krustā sistu.
Elle smagi strādā –
Dievam nāvi gādā.

17.

Dažas līdzjūtīgas sievietes tur bija.
Veronika Jēzum vaigu noslaucīja.
Viņš tās mīli mierināja,
žēlot grēkus mudināja:
“Neraudiet par mani,
bet par grēku nāvi!”

18.

Nesdams krustu, sasniedz Kalvārijas kalnu.
Jēzum noplēš drēbes, dara lielu kaunu.
Atkal atver vecās rētas,
izplūst Asinis Vissvētās.
Kristus Miesu kailo
nešķīstība zaimo.

19.

Pazemoto Jēzu izstiepj krusta kokā,
asām naglām caurdur Viņa kājas, rokas.
Mūsu grēki naglu vietā
Jēzu piesit krustā cietā.
Naida ērkšķu ļaunums
smagi gulstās pār mums.

20.

Asīnaino krustu uzslējuši augšā,
jūdi zaimo Jēzu, To ar mēlēm šausta:
“Ja Tu esi Dievs, kāp lejā!” –
pat uz krusta ļaundars smēja...
Jēzum krusta sāpes
sagādāja slāpes.

21.

Jēzus lūdza Tēvu, ciešot sāpju garā:
“Piedod viņiem, jo tie nezina, ko dara!”
Otrais ļaundars nožēloja;
Kristus viņu apžēloja:
“Šodien pestīts būsi,
paradīzi gūsi!”

22.

Sāpju Mātei Jēzus Jāni novēlēja,
rūpēties par Māti Jānim uzticēja.
“Sieviet’, lūk, tavs dēls,” teic sāpēs –
māceklim: “Lūk, tava Māte!”
Piepildījis Rakstus,
Jēzus sauca: “Slāpstu!”

23.

Saule aptumšojās gaišā pusdienlaikā,
aizkars templī plīsa, zeme sāka plaisāt.
Jēzus skaļi sauca: “Mans Dievs,
kādēļ atstāts esmu es viens?”
Vientulības sāpes
dedzina kā slāpes.

24.

Devītajā stundā agonijas brīdī
asais sāpju kļiedziens pārplēš Jēzus Sirdi:
“Tēvs, es tavās rokās varu
tagad atdot savu garu!”
Galva noslīd lejā –
elle triumfēja.

25.

Redzot visu, daudzi Kristus ieticēja,
grēkus nožēloja, asaras tie lēja.
Sardzes priekšnieks jutās vainīgs:
“Šis patiesi bija taisnīgs!” –
tā viņš liecināja
tiem, kas projām gāja.

26.

Ļaundariem pie krustiem kauli laužti tika.
Redzot Jēzus nāvi, Viņu neaiztika.
Kāds Tam sānu caurdurt spēja,
asins, ūdens iztecēja.
Dievs ar Jēzus dzīvi
dzēsa parādzīmi.

27.

Noņemtā no krusta Pestītāja Miesa
Mātes klēpī likta žēlumā patiesā.
Dēla nāvi apraudāja,
Jānis viņu mierināja.
Sāpju zobens stipri
caurdūra Tās Sirdi.

28.

Kristus Miesu Jāzeps no Arimatejas,
saulei rietot, ātri to iebalzamēja.
Tad uz jaunu kapu nesa,
ko reiz klintī sev viņš tesa.
Tur To noguldīja –
Kungu apbedīja.

29.

Aizvēla ar lielu kapakmeni alu.
Elle steidzās svinēt Dieva Dēla galu.
Pilāts lika kapu sargāt
naktī - dienā sardzei bargai,
lai Viņš netiek ārā,
bet ir nāves varā.

30.

Jēzus krusta nāvi daba apraudāja.
Sievietes uz kapu Viņu svaidīt gāja.
Bet Kungs augšāmcēlsies spēkā.
Mācekļi būs lielā priekā.
Piedod mūsu grēkus,
svētiem kļūt dod spēkus.